ΚΑΤΕΡΟΔΙΟ

Εἰς τοῦ Βισβάδερ τὰ λουτρά, 'στὴν φίλην Γερμανίαν,
ὁ κύριος Χαρίλαος πηγαίνει ἔσπευσμένως. . .
αἰσθάνεται πρὸ ἡμερῶν μεγάλην ἀτονίαν
καὶ φαίνεται ἀνήμπορος, χλωμὸς καὶ ζαρωμένος.
Καθόλου δὲν τὸν ὠφελεῖ τὸ Ἀγγλικὸ μπιφτέκι,
καὶ μόλις 'στὰ ποδάρια του ὁ κακομοίρης στέκει.

Σύρε λοιπὸν εἰς τὸ καλὸ μὲ ὄμορφον ἀέρα,
κι' ἀφοῦ ἐλούσθης 'στὰ νερὰ τῆς μαύρης Κωπαΐδος,
κι' εἰς τοῦ Βισβάδερ τὰ λουτρὰ κολύμπα νύκτα 'μέρα
καὶ γύρνα ροδοκόκκινος πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος.
Μὰ πάρε καὶ τὸν Στέφανο-Σκουλούδη συντροφιά σου,
κι' ὥρα καλὴ 'στὴν πούμπη σου κι' ἀέρας 'στὰ πανιά σου.

Κι' ἀφοῦ δὲν 'ταίριαζε στὰ λουτρὰ ὁ βασιλεὺς ἐφέτος,
πήγαινε σύ, Χαρίλαε, ὡς ἀντιπρόσωπός του,
καὶ σκότωνε τὰς ὥρας σου ἡσύχως καὶ ἀνέτως
καὶ τὰς δυνάμεις ἔντεινε ὀργασμοῦ ἀρρώστου.
Τρῶγε καὶ πίνε μιὰ χαρὰ καὶ στρῶνέ το 'στὸ γλέντι,
*κι' ἂν θέλῃς πάρε συντροφιὰ μαζὶ καὶ τὸν **ἀφέντη**.*

Ἄφησε κάμποσο καιρὸ τὴν ἔρημη πατρίδα,
φασκέλωσε καὶ σχέδια καὶ λόγια σοβαρά,
ρίξου καὶ σύ, Χαρίλαε, σὲ κάποια Γερμανίδα,
κάμε καὶ σὺ τὸν ἔρωτα, καϋμένε, μιὰ φορά.
'Στὸ διάβολο κακὴ καρδιὰ καὶ τὸ πολὺ μαράζι,
κι' ἂν θέλῃς πάρε συντροφιὰ καὶ τὸν κομψὸ Καζάζη.

Λέγε 'στοὺς φίλους Γερμανοὺς πολλὰ [illegible] Ἑλλήνων,
'στὸν ἀρχικαγκελάριον ἐνθέρμως προσκολλήσου,
κι' ἐξήγησε λεπτομερῶς 'στὸν ποιητὴν [illegible]
τὸ βάθος τῶν σχεδίων σου καὶ τῆς πολιτικῆς σου.
Ἂς κάμῃ νέα θαύματα τὸ νέο σου ταξείδι,
κι' ἂν θέλῃς πάρε συντροφιὰ κι' αὐτὸν τὸν Βερελίδη.

Ἐνδυναμώσου μὲ λουτρὰ πολλὰ καὶ [illegible],
ἂς μὴ σοῦ λείπῃ τὸ κρασὶ κι' ἡ βωδινὴ μπριζόλα,
καὶ γύρνα πάλι ζωηρὸς καὶ μὲ καινούργια [illegible]χα,
μὲ τὸ 'ψηλὸ καπέλο σου καὶ τὰ ὀρθὰ φωκάλα.
Καὶ ἄρχισε τὰς σκέψεις σου καὶ τὰς πολλὰς φροντίδας,
καὶ βγάλε νέα δάνεια καὶ νέας Κωπαΐδας.

SOUBIS

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ὁ Αἰὼν παραξενεύεται διὰ τὰς διαδόσεις περὶ ἀνακαλυπτομένων καταχρήσεων ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ πεσόντος ὑπουργείου καὶ προμαντεύει ὅτι ἀναποδράστως εἰς οὐδὲν αὐταὶ μέλλουσι νὰ καταλήξωσι, διότι, λέγει, κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια αὕτη τῆς κατακρίσεως καὶ τῆς ἀπειλῆς περὶ τιμωρίας τῶν πράξεων τῆς προκατόχου κυβερνήσεως ὑπ' ἐκάστης τῶν διαδεχομένων αὐτήν· οὐδενὸς δὲ τῶν ἀπὸ δεκαετίας ἰδίᾳ ἐξουσιασάντων ἡ τιμὴ ἔμεινεν ἄθικτος. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς τοῦτο ἔχει ἄρχισν νὰ παραξενεύεται ὁ καλὸς συνάδελφος. Ὅταν δὲ ἡμπορεῖ νὰ μείνῃ ἀνέπαφος κατηγοριῶν ἡ τιμὴ καὶ ἐντιμοτάτων πολλάκις παρθένων, βεβαίως δὲν δύναταί τις νὰ ἀρνήσῃ πῶς δὲν γίνεται εὐφημότατος λόγος περὶ τῆς ὑπολήψεως παγκόσμιως ἀναγνωρισμένων ἑταιρῶν.

***

Τί γίνεται δὲ συνήθως ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι; Κατάλληλος ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις καὶ ἔκθεσις ἀποδίδει τὸ δίκαιον καὶ τὴν τιμὴν εἰς τὴν ἀδίκως συκοφαντηθεῖσαν, ἢ βεβαιώνει τὴν παρεκτροπήν. Διατί λοιπὸν πρὸς ἀμοιβαίαν καὶ κοινὴν ἡσυχίαν καὶ εὐχαρίστησιν νὰ μὴ γείνῃ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει; Διὰ νὰ λυθῶσιν αἱ ἀμφιβολίαι, ἂς ἐπιφορτισθῇ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ πέντε—ἓξ ἄλλοι ἀρειοπαγῖται καὶ ἐφέται, τοσάκις ἀποδειχθέντες κάλλιστοι πολιτικοὶ ἰατροί, νὰ ἐνεργήσωσι ξτὴν αὐτοψίαν.

ΒΙΒΛΙΑ

Ὅπως κατορθώσωσιν ἁπλῶς νὰ μάθωσι τί ἄρά γε ἦτο τὸ ἀπηγορευμένον αὐτοῖς δένδρον τῆς γνώσεως οἱ κατὰ τὰς γραφὰς πρῶτοι ἡμῶν πρόγονοι ἐτόλμησαν νὰψηφήσωσιν ὅλας τὰς προηγγελμένας κατ' αὐτῶν Ἄνωθεν ποινάς. Διὰ τὴν παρακοὴν δὲ ταύτην καὶ μόνην ἡ ἀνθρωπότης κυλίεται ἔκτοτε ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ τοῦ κλαυθμῶνος, ὑφισταμένη χάριν τῆς στιγμιαίας ἐκείνης ἡδονῆς τὰς δυσαριθμήτους καὶ σκληροτάτας συνεπείας τῆς θείας κατάρας, καὶ ἀναθεματίζουσα ἀνὰ πᾶν λεπτὸν τὴν ἀξιοθρήνητον ταύτην ζωήν, ἀφοῦ πρὸς διατήρησίν του ἐν αὐτῇ ἡ ἀνθρωπος ἔνεν ἠναγκασμένος συμφώνως πρὸς τὸ ρηθὲν νὰ ὑποβάλληται κάθ' ἑκάστην εἰς ἄφθονον ἱδρῶτος λουτρὸν καὶ νὰ ὀρύσσῃ ἄλλας βασάνους ἀκάπτων τὴν γῆν, ὀρύττων μεταλλεῖα, μαστίζων λάχανα, σφυρηλατῶν σίδηρα, ἐξάγων ὀδόντας ἢ ἐκδιδῶν ἐφημερίδας. Καὶ ἂν τοῦτο τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι καὶ μετὰ τόσων χιλιάδων ἐτῶν ἐπροῦτον βίον ἂν ἐτίθετο ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς θείας πρόνοιας ἡ σημερινὴ αὐτὴ ἀνθρωπότης δὲν θὰ ἐπρόβαλλε τὸν τόσον λογικὴν παραιτίαν εἰς αὐτὴν γενομένην γνῶσιν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ ὀκνηρᾶς καὶ ἀκόπου ἀπολαύσεως, ἀψυχροῦσα ἐκ νέου καὶ πᾶσαν μέλλουσαν τυχὸν τιμωρίαν; Ὅσων ἀρρήτων καὶ μυστικῶν τέρψεων φαίνεται, ὅτι εἶνε κλεὶς ἡ εὐλογημένη αὐτὴ γνῶσις! Βιβλίον ἑπομένως ἐπαγγελλόμενον νὰ διδάξῃ τί εἶνε αὐτὴ ἡ γνῶσις, καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Ἱστορίαν τῆς θεωρίας τῆς γνώσεως, καίτοι ἀναγόμενον εἰς κύκλον ἰδιαιτέρων φιλοσοφικῶν μελετημάτων, δὲν δύναται νὰ μὴ εἶνε ἐξίσου ἐλκυστικὸν καὶ διὰ πάντα ἄνθρωπον ἠξεύροντα νὰ ἀναγινώσκῃ. Ὅταν δὲ πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ θέματος ἀμιλλᾶται καὶ ἡ εὐσυνείδητος μελέτη αὐτοῦ καὶ ἡ μετὰ τέχνης ἀκρίβεια καὶ ἐνίοτε γλαφυρότης τῆς ἐκθέσεώς του, ἡ ὑποδοχή, ἧς δικαιοῦται νὰ τύχῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐσχάτως ἐκδοθὲν βιβλίον τοῦ κ. Μαργαρ. Εὐαγγελίδου, δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀμφισβητήσιμος.

Αἱ αἴθουσαι τοῦ Παρνασσοῦ ἠνοίχθησαν τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὅπως φιλοξενήσωσι τὴν Καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν. Ἀλλ' εἰς ἀλήθειαν καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις ἠδύναντο αὐτοσχεδίως νὰ μεταβληθῶσι καὶ αἱ δρόμοι καὶ ὅλαι αἱ αἴθουσαι ἡμῶν ἂν πάντες ἐπιγαίνωσιν νὰ ἐνδύσωσιν εἰς τὸ ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΩΤΗΡΧΟΥ παρὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Ἐπὶ τὴν ἐμπορικὴν αὐτοῦ ψαλίδα, ἥτις ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰργάζετο ἐν τῷ κατασκευάσματι τοῦ κ. Λαμπίκη, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσης θὰ παρουσιάζοντο εἰς ἀλλήλους, ὅσον καὶ ἂν ἠδίκησεν αὐτοὺς ἡ φύσις σωματικῶς, κομψοί, καλλίσωμοι, εὐθυτενεῖς, τέλειοι. Καὶ ἂν ἀμφιβάλλετε, ἐρωτήσατε ἢ ἴδετε μόνον ἁπλῶς τοὺς πολυπληθεῖς ἀπὸ τοῦδε πελάτας του.